

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120210229
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4120210229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcov: v 1. rade Mgr. A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S. M., v 2. rade U. X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.A.XX/X-X, XXX XX Z. I., proti žalovaným: v 1. rade A. nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., XXX XX A., v 2. rade A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. K. XXXX/XX, XXX XX A., v 3. rade U., XX.XX.XXXX, bytom Z., v 4. rade I. nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., zastúpeným: JUDr. Michal Rebro, advokát so sídlom Maróthyho 6, 811 06 Bratislava, o určenie dedičského práva a iné, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 29. júla 2021 pod č. k. 36C/79/2020-97 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej II. časti výroku m e n í tak, že listina o vydedení zo dňa 03.03.2008 je v časti vydedenia žalobcov v 1. a v 2. rade neplatná.

Žalobcom v 1.a v 2. rade voči žalovaným v 1. až v 4. rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobcovia v 1. a v 2. rade sú dedičmi po poručiteľovi: A. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Z. K. XXXX/XX, A. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že listina o vydedení zo dňa 03.03.2008, ktorou ich poručiteľ vydedil je neplatná a zároveň žiadali určiť, že sú dedičmi po poručiteľovi A. J., zomrelom XX.XX.XXXX. Z vykonaného dokazovania zistil, že poručiteľ A. J. zomrel dňa XX.XX.XXXX. V rámci dedičského konania, vedeného na súde pod sp. zn. 12D/119/2020, prichádzali do úvahy ako dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine podľa § 473 ods. 1 Občianskeho zákonníka do úvahy deti z prvého manželstva - žalobcovia, deti z druhého manželstva - žalovaní v 1. až v 3. rade a pozostalá manželka - žalovaná v 4. rade. Poručiteľ zomrel so zanechaním listiny nazvanej ako „vydedenie“, spísanej dňa 03.03.2008 advokátom O. Z. Q.. Z jej obsahu vyplýva, že poručiteľ vyhlásil, že vydedí svoje deti - žalobcov, podľa ustanovenia § 469 ods. 1 písmeno a), b) Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho deti v rozpore s dobrými mravmi neposkytujú jemu ako svojmu otcovi žiadnu potrebnú pomoc v prípadoch, keď to potrebuje a taktiež z dôvodu, že o neho ako otca neprejavujú opravdivý záujem, resp. žiaden záujem, ktorý by ako vlastné deti mali o svojho otca prejavovať. Deti neprejavujú žiaden záujem o neho, nezaujímajú sa o jeho zdravotný stav, nenavštevujú ho, neposkytli mu žiadne ani len tie najmenšie dary či pozornosti, napr. pri výročí narodenia, pri príležitosti menín, na rôzne sviatky, Vianoce a podobne. Deti sa s ním nekontaktujú vôbec, jednoducho pre nich neexistuje. Neudržiavajú s ním žiaden kontakt. Svoju dcéru nevidel od roku XXXX a syna od roku 1993. Nemal vedomosť, kde sa nachádzajú, kde bývajú. Nemal vedomosť ani o ich osobnom živote, jednoducho nie je mu o ich živote nič známe. Vydedil ich z možnosti dedič v prípade jeho smrti ako potomkov a to pokiaľ ide o hnutelné tak aj nehnuteľné veci, ktoré by po jeho smrti patrili do dedičstva. Dôsledky sa vzťahujú aj na osoby

uvedené v § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia listinu o vydedení neuznali za platnú v rámci dedičského konania z dôvodu absencie obligatórných formálnych náležitostí a neexistencie dôvodov ich vydedenia. Notárkou boli odkázaní uznesením súdu zo dňa 10.02.2021, č. k. 12D/119/2020-41, aby svoje dedičské právo uplatnili žalobou o určenie, že listina o vydedení zanechaná poručiteľom A.om J.om „Vydedenie zo dňa 03.08.2008“ je neplatná a že sú dedičmi po poručiteľovi. Ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 20.07.1977, č. k. 10C/17/77-16 bolo manželstvo p. Z. J.ovej (matky žalobcov) a poručiteľa A.a J.a rozvedené, pre čas po rozvode boli v tom čase maloleté deti - žalobcovia, zverené do výchovy matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu mesačne sumou 300 Kčs. Bol upravený styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stykať sa s nimi každú sobotu v čase od 8.00 hod. do 18.00 hod. matka bola povinná deti otcovi vydať z jej bytu a otec bol povinný ich odovzdať do jej bytu. Uznesením Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 10Co/236/92-47 došlo medzi žalobcom v 2. rade a poručiteľom k uzatvoreniu súdneho zmiereu. Poručiteľ sa zaviazal platiť výživné synovi vo výške 700 Kčs od 24.10.1991 a zaplatiť zročné výživné ku dňu 30.06.1992.

1.2. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia §194 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, § 469a ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 476 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 476b Občianskeho zákonníka, § 476e Občianskeho zákonníka, § 476f Občianskeho zákonníka a uviedol, že po preskúmaní otázky procesnej prípustnosti žaloby dospel k záveru, že žaloba je podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku procesne prípustná. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že poručiteľ zriadil jednoduchú alografnú listinu o vydedení. Napriek tomu, že nedisponoval originálom predmetnej listiny, strany sporu listinu nenamietali. Žalobcovia uviedli, že im bola doručená vo fotokópii a žalovaná v 4. rade potvrdila, že ide o listinu, ktorá bola notárke predložená v rámci dedičského konania po poručiteľovi A. J.. Pretože listina bola spísaná dňa 03.03.2008, predmetom dokazovania mohli byť iba skutočnosti nastalé do uvedeného času. Spornými zostali tvrdenia ohľadne platnosti právneho úkonu listiny o vydedení pre namietané nedostatky jej náležitostí zo strany žalobcov a neexistencie dôvodov vydedenia.

1.3. K výhradám žalobcov ohľadne neplatnosti právneho úkonu listiny pre nesplnenie jej obligatórných náležitostí konštatoval, že vykonaným dokazovaním nezistil žiadne nedostatky, pre ktoré by vyhodnotil tento právny úkon za neplatný. Vydedenie je právnym úkonom pre prípad smrti. Platnosť listiny o vydedení je podmienená tým, že musí vyhovovať jednak všeobecným náležitostiam právnych úkonov (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) a jednak špeciálnym náležitostiam stanoveným pre tento právny úkon. Prejav vôle poručiteľa musí byť výslovný, určitý a zrozumiteľný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Znenie listiny musí byť formulované tak, aby z nej vyplýval určitý a zrozumiteľný prejav vôle poručiteľa, koho z potomkov vydeduje a z akých dôvodov. Prejav vôle by sa považoval za neurčitý, ak ani výkladom vôle poručiteľa nemožno zistiť jeho skutočný obsah. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že listina o vydedení zo dňa 03.03.2008 obsahuje výslovný prejav poručiteľa a konkrétne dôvody vydedenia. K výslovnému prejavu poručiteľa došlo za prítomnosti dvoch osôb, advokáta O.. Z. Q., ktorý bol pisateľom a svedkom a Ing. C. A.. Pokiaľ ide o formálne náležitosti listiny o vydedení, obsahuje vlastnoručný podpis poručiteľa a podpis pisateľa listiny a svedka. Dospel k záveru , že má požadované formálne a obsahové náležitosti. Spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu. Preto žalobu žalobcov o určenie neplatnosti listiny o vydedení ako nedôvodnú zamietol.

1.4. V ďalšej časti týkajúcej sa dôvodov vydedenia uviedol, že dôvod vydedenia musí existovať v čase spísania listiny o vydedení. Neposkytnutie pomoci poručiteľovi v jeho chorobe, starobe alebo v iných závažných prípadoch ako dôvod vydedenia nastáva za podmienky, ak takáto pomoc bola naozaj potrebná a ak takéto konanie možno posúdiť ako konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súčasne treba posúdiť, či poskytnutie takejto pomoci bolo zo strany dediča objektívne možné. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobcovia nemali vedomosť o zdravotnom stave poručiteľa vyžadujúceho prípadnú pomoc z ich strany a ani o iných závažných prípadoch vyžadujúcich poskytnutie potrebnej pomoci z ich strany. Samotná žalovaná v 4. rade uviedla, že sa o poručiteľa po operáciách v rokoch 1994 a 1995 starala. On nemal ako žalobcov informovať o jeho zdravotnom stave. Myslela si, že o tom vedela matka žalobcov. Tomu, že o problémoch poručiteľa nemali a ani nemohli mať žalobcovia vedomosť svedčí samotné prehlásenie poručiteľa v listine o vydedení, kde uviedol, že žalobkyňu v 1. rade - dcéru nevidel od roku XXXX a žalobcu v 2. rade - syna, od roku 1993; jednoducho o ich živote nevedel nič. Mal preukázané, že žalobcovia nevedeli o zdravotných problémoch poručiteľa, nikdy ich o tom neinformoval a ani ich o pomoc nepožiadali. V období od 1994 až do 2008 bol ženatý, manželka (žalovaná v 4. rade) sa o neho v prípade potreby starala. Neposkytnutie pomoci v prípade choroby okrem toho, že o nej nemali žalobcovia vedomosť, vyvracia vek poručiteľa. V čase zriadenia

listiny o vydedení mal 57 rokov , bol pracujúcim a pracovať prestal asi 3 roky pred smrťou, tj. v roku 2017. Na základe toho nemalo dôjsť zo strany žalobcov ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na to nevzhladol žiadny dôvod vydedenia podľa § 469 ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka.

1.5. K druhému dôvodu vydedenia - neprejavenie opravdivého záujmu o poručiťľa, ktorý by potomok mal o poručiťľa prejavovať uviedol, že žalobcovia po rozvode manželstva rodičov boli zverení do výchovy matky a poručiťľ ako ich otec mal s nimi upravený styk na každú sobotu. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca (zrejme poručiťľ) sa s deťmi stretával sporadicky, čo potvrdili žalobcovia a žalovaná v 4. rade. Medzi žalobcami a žalovaným (poručiťľom) neexistoval žiadny vzťah. Ako otec sa nezaujímal o žalobcov, oni sa nezaujíjali o neho. Nebol medzi nimi vyvinutý vzťah ako medzi rodičom a deťmi. Za chladný vzťah otca a detí nemožno viniť samotných žalobcov. V čase rozvodu mali 6 a 5 rokov, nemali možnosť sami riešiť ho. Poručiťľ mal byť tou osobou snažiacou sa do plnoletosti žalobcov nájsť si vzťah k nim. Postupom času sa fakticky obmedzil len na platenie výživného, na zákonnú povinnosť každého rodiča. V samotnej listine o vydedení skonštatoval, že dcéru (žalobkyňu v 1. rade) nevidel od roku XXXX a syna (žalobcu v 2. rade) od roku 1993. Z jeho vyhlásenia je zrejmé, že naposledy ju videl, keď mala 16 rokov, bola maloletá. So synom sa stretol na súde pri konaní zvýšenia výživného, vtedy mal 22 rokov.

1.6. Dospel k záveru, že dôvody vydedenia, uvedené poručiťľom v listine o vydedení, nie sú dané a ich dôvodnosť nebola žiadnym hodnoverným dôkazom zistená a ani preukázaná. Preto žalobe žalobcov v časti o určenie, že sú dedičmi po poručiťľovi A. J., zomr. XX.XX.XXXX, vyhovel.

1.7. O trovách konania rozhodol § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, podľa článku 17 CSP a uviedol, že strany sporu mali vo vzťahu k predmetu sporu čiastočný úspech, žalobcovia v časti určenia, že sú dedičmi po poručiťľovi a žalovaní v časti určenia neplatnosti listiny o vydedení, ktorú zamietol. Žalobcovia v priebehu konania uviedli, že si neuplatňujú nárok na náhradu trov konania a žalovaní si nárok uplatnili. S poukazom na to, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu bol rovnaký, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobcovia podali odvolanie proti druhému výroku rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti listiny o vydedení. Namietali, že súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti určenia, že sú dedičmi po poručiťľovi z dôvodu neexistencie dôvodov vydedenia. Tento záver súdu bez ďalšieho odôvodňoval záver pre vyhovenie žaloby o neplatnosť listiny o vydedení. Žiadali napadnutý rozsudok zmeniť a určiť, že listina o vydedení zo dňa 03.03.2008, ktorou poručiťľ vydedil žalobcov, je neplatná.

3. Žalovaní sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcov podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať a doplniť dokazovanie, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa ustanovenia § 469a ods. 1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka môže poručiťľ vydediť potomka, ak v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch. Rovnako môže poručiťľ urobiť aj vtedy, ak potomok o poručiťľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať.

5. Vydedením rozumieme jednostranný výslovný prejav poručiťľovej vôle, ktorým sa odníma potomkovi ako neopomenuteľnému dedičovi právo, ktoré by mu inak patrilo podľa zákona. Vydedenie ako jednostranný právny úkon poručiťľa musí spĺňať určité materiálne a formálne náležitosti. Materiálnou náležitosťou vydedenia je (okrem všeobecných požiadaviek pre platnosť právnych úkonov) existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Ustanovenie § 469a ods. 1 taxatívne vypočítava dôvody vydedenia a zaraďuje ich do štyroch skupín. Pre všetky

dôvody je charakteristické negatívne správanie sa potomka v rozpore s dobrými mravmi. Dôvod vydedenia sa musí uviesť v listine o vydedení. Z formulácie dôvodov vydedenia uvedených v písmenách a) a b) vyplýva, že na ich základe možno postihnúť široký okruh negatívnych skutočností existujúcich vo vzťahoch poručiteľa a potomka. O neprejavovanie opravdivého záujmu v zmysle ustanovenia § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka je významný vzťah medzi poručiteľom a potomkom, najmä, či tento vzťah mal charakter skutočného vnútorného vzťahu a nielen predstieraného, formálneho. Existenciu takéhoto kvalifikovaného vzťahu možno vyvodiť z rozličných vonkajších prejavov, napr. z osobného, prípadne písomného styku, zo vzájomnej starostlivosti potomka a poručiteľa a pod. Pri posudzovaní otázky, či existuje dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka, nemožno opomenúť ani konkrétne možnosti dediča prejavovať takýto záujem a tiež okolnosti, za ktorých k vydedeniu došlo, najmä, či potomkovi v prejavovaní opravdivého záujmu o poručiteľa nebránili objektívne okolnosti, prípadne, či zo strany potomka nejde o nezavinené neprejavovanie takéhoto kvalifikovaného záujmu. Zákonný dôvod vydedenia uvedený v § 469a ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka totiž vyžaduje, aby neprejavovanie opravdivého záujmu bolo potomkom zavinené, nestačí len samotná existencia takéhoto stavu. Záujem, ktorý by potomok mal prejavovať o poručiteľa je treba posudzovať s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu. Pokiaľ je skutočnosť, že potomok trvale neprejavuje o poručiteľa opravdivý záujem, dôsledkom toho, že poručiteľ neprejavuje záujem o potomka, nemožno bez ďalšieho dôvodiť, že by neprejavovanie tohto záujmu potomkom mohlo byť dôvodom k jeho vydedeniu.

6. Formálnou náležitosťou vydedenia je listina o vydedení, ktorá musí mať formu potrebnú pre závet a musí obsahovať dôvod vydedenia. Inak by bolo vydedenie neplatné. K platnému vydedeniu môže dôjsť len za splnenia dôvodov uvedených v ustanovení § 469a Občianskeho zákonníka. Pôjde predovšetkým o otázku skutkovú a posúdenie okolností konkrétneho prípadu (R 45/1986).

7. Súd prvej inštancie v I. výroku rozsudku určil, že žalobcovia v 1. a v 2. rade sú dedičmi po poručiteľovi A.i J., zomrelom XX.XX.XXXX. Ku svojmu právnomu záveru dospel na základe vykonaného dokazovania preukazujúceho, že dôvody vydedenia podľa § 469 ods.1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka v čase vydedenia neboli dané. Podrobne sa vyporiadal so svojim právnym záverom v bodoch 39 až 42 rozsudku a odvolací súd sa s jeho dôvodmi rozhodnutia stotožnil. V tejto časti nebolo podané odvolanie a rozsudok nadobudol právoplatnosť. Žalobcovia podali odvolanie v II. výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu o neplatnosť listiny o vydedení zamietol. Zamietajúce rozhodnutie zdôvodnil posúdiac listinu o vydedení za platnú, spĺňajúcu náležitosti právneho úkonu, čím splnila formálne náležitosti. Listinu potom neposudzoval z hľadiska materiálnych náležitostí a bez ďalšieho žalobu v tejto časti zamietol. Ako bolo vyššie uvedené, listina o vydedení musí mať formálnu formu potrebnú pre závet a musí obsahovať dôvod vydedenia. Inak by bolo vydedenie neplatné. Ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že listina o vydedení spĺňa formálne náležitosti, jeho povinnosťou bolo skúmať, či spĺňa materiálne náležitosti, dôvody vydedenia. Tieto aj skúmal a vyhodnotil ako neexistujúce v čase spísania listiny o vydedení a v prvom výroku rozhodol, že žalobcovia sú dedičmi po poručiteľovi. Podľa názoru odvolacieho súdu je uvedený výrok nadbytočný, pretože kto je dedičom, vyplýva zo zákona. Uvedené výroky rozsudku sú si potom vzájomne odporujúce. Žalobcovia sa v priebehu konania bránili uznesením notára, ktorým boli odkázaní na podanie žaloby na určenie neplatnosti listiny o vydedení a určenie, že sú dedičmi po poručiteľovi. Súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby uznesením zo dňa 14.04.2021 pod č. k. 36C 79/2020-73. Komentár k Civilnému nespоровému konaniu udáva, že notár by mal odkázať dedičov na podanie žaloby u určenie, že sú dedičmi po poručiteľovi a sporné skutočnosti alebo právne otázky, ktoré sú pre takéto určenie významné (napr. dôvody vydedenia nie sú dané), predstavujú len posúdenie predbežnej otázky, ktoré sa neudávajú vo výroku, ale len v dôvodoch rozhodnutia. Toto komentované znenie sa týka § 175k ods. 2 OSP. Žaloba bola podaná za účinnosti Civilného mimosporného poriadku („CMP“), ktorý v § 194 ods. 1 stanovuje, že ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Z uvedeného ustanovenia je jednoznačné, že žaloba dediča podľa § 194 ods. 1 CMP nie je žalobou o určenie dedičského práva (teda či žalobca je dedičom poručiteľa, resp. či žalovaný nie je dedičom poručiteľa), ale vždy o určenie spornej skutočnosti, od ktorej sa tvrdené alebo popierané dedičské právo odvíja. Žalobcovia ako zákonní dedičia poručiteľa popierajúci dedičské právo žalovaných z dôvodu neplatnosti listiny o vydedení plne v súlade s § 194 ods. 1 CMP, boli súdom v dedičskom konaní odkázaní na podanie žaloby o určenie neplatnosti listiny o vydedení. Len v tejto časti bola žaloba správna, zodpovedajúca zneniu § 194 ods. 1 CMP. Žaloba o určenie, že sú dedičmi poručiteľa a odkaz na podanie žaloby, ktorým boli žalobcovia viazaní uznesením notára, bolo nadbytočné. Tieto dve žaloby

nemožno považovať za totožné, či alternatívne. Žaloba o určenie, že listina o vydedení je neplatná, je žalobou o určenie spornej skutočnosti z ktorej sa odvodzuje dedičské právo žalobcov a zodpovedá zneniu § 194 ods. 1 CMP. Na druhej strane žaloba o určenie, že žalobcovia sú dedičmi poručiteľa je priamo žalobou o určenie dedičského práva a nezodpovedá tak zneniu § 194 ods. 1 CMP. Ako žalobu o určenie právnej skutočnosti ju musí pripúšťať osobitný právny predpis (§ 137 písm. d) CSP). Závery o dedičskom práve sú vecou súdu v dedičskom konaní, hoc aj na podklade rozhodnutia súdu v sporovom konaní o určenie spornej skutočnosti na základe žaloby podľa § 194 ods. 1 CMP. Súd prvej inštalácie mal správne žalobu žalobcu o určenie, že žalobcovia sú dedičmi poručiteľa, zamietnuť.

9. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie zmenil a rozhodol, listina o vydedení zo dňa 03.03.2008 je v časti vydedenia žalobcov neplatná. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštalácie, pretože nepovažoval za potrebné vyhodnocovať skutkový stav zistený súdom prvého stupňa, že dôvody vydedenia neboli dané. Na jeho základe súd prvej inštalácie rozhodol, že žalobcovia sú dedičmi po poručiťovi. V tejto časti je rozsudok právoplatný.

10. Súd prvej inštalácie rozhodol o trovách konania pomerom úspechu tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, lebo obe strany mali vo veci čiastočný úspech. Predmetom konania boli dva výroky a mal rozhodnúť samostatne o každom výroku a k nemu prináležiacich trov konania. Podané odvolania sa týkalo výroku o trovách konania ako súvislého výroku. Žalobcovia na pojednávaní konanom dňa 29.07.2021 uviedli, že si nárok na náhradu trov neuplatňujú. V podanom odvolaní sa nezmenili o trovách konania. Boli v konaní úspešní v oboch výrokoch. Vzniklo im právo na náhradu trov konania. Odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods.3 v spojení s § 262, § 255 ods. 1 CSP a žalobcom úspešným v konaní nepriznal nárok na náhradu trov konania pre ich prejav o neuplatnení trov konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).